

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a douăzeci și cincea după Rusalii

Sâmbătă, 21 noiembrie: Intrarea în biserică a Maicii Domnului

Astăzi, înainte însemnarea bunăvoinei lui Dumnezeu și propovăduirea mântuirii oamenilor, în Templul lui Dumnezeu luminat Fecioara se arată și pe Hristos tuturor mai înainte Îl vestește. Acesteia și noi cu mare glas să-I strigăm: Bucură-te, Împlinirea rânduielii Ziditorului.

Tropar la Praznicul Intrării în biserică a Maicii Domnului

Evanghelia Duminicii
Luca 10, 25-37

Pilda samarineanului milostiv

În vremea aceea a venit la Iisus un învățător de lege, ispitindu-L și întrebându-L: Învățătorule, ce să fac eu ca să moștenesc viața de veci? Dar Iisus l-a întrebat: ce este scris în Lege? Cum citești? Iar el, răspunzând, a zis: să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău din toată inima ta și din tot sufletul tău și din toată vârtutea ta și din tot cugetul tău; iar pe aproapele tău, ca pe tine însuși. Atunci Iisus i-a spus: drept ai răspuns, fă aceasta și vei fi viu. Dar el, voind să se îndreptățească pe sine, a zis către Iisus: și cine este aproapele meu? Iar Iisus, răspunzând, a zis: un om oarecare se cobora din Ierusalim în Ierihon și a căzut între tâlhari, care, după ce l-au dezbrăcat și l-au rănit, s-au dus, lăsându-l abia viu. Din întâmplare un preot cobora pe calea aceea, dar, văzându-l, a trecut pe alături. Tot așa și un levit, sosind la acel loc, a venit, a văzut și a trecut pe alături. Dar un samaritan care era călător, ajungând lângă el și văzându-l, i s-a făcut lui milă de el și, apropiindu-se, i-a legat rănilor turnând peste ele untdelemn și vin; apoi, punându-l pe dobitocul său, l-a dus la o casă de oaspeți și a avut grijă de el. Iar a doua zi, la plecare, scoțând doi dinari, ia dat gazdei și i-a zis: ai grijă de el și ce vei mai cheltui, când mă voi întoarce, eu îți voi da înapoi. Deci care din acești trei îți se pare că a fost aproapele celui care căzuse în mâinile tâlharilor? Iar el a răspuns: cel care a făcut milă cu el. Atunci Iisus a zis către el: du-te de fă și tu asemenea.

ASTĂZI A ÎNCEPUT POSTUL NAȘTERII DOMNULUI

*Pictură de
Anastasia Romana*

„Și, apropiindu-se, a legat rănilor, turnând pe ele untdelemn și vin” (Luca 10, 34)

Adevăratul samaritan este cel care se îngrijește și de sufletul cel bolnav al aproa-pelui Model de purtare de grijă pentru mântuirea sufletească a altora ne dă nouă Însuși Dumnezeu. Mai întâi S-a îngrijit pentru Adam, înainte de căderea lui în păcat, spre a-l feri de aceasta. De aceea, a zis către dânsul: „Din toți pomii din rai poți să mănânci, iar din pomul cunoștinței binelui și răului să nu mănânci, căci, în ziua în care vei mânca din el, vei muri negreșit!” (Facerea 2, 16-17).

Sărbătoarea Sfinților Arh. Mihail și Gavriil și al tuturor cereștilor puteri la parohia noastră

Duminica trecută a fost o îndoită sărbătoare: întâi: a fost o zi de duminică, zi în care serbăm Învierea Domnului, și aceasta zi de duminică ne-a prilejuit ca temă de meditație minunile pe care le face Mântuitorul Iisus Hristos în Capernaum, vindecând o femeie care era bolnavă de 12 ani și readucând o fetiță de 12 ani la viață, după ce murise. În același timp a fost și zi de cinstire a celor ce sunt întâi stătători în ceata îngerilor, arhanghelii Mihail și Gavril.

Părintele Paroh Mihai Mărgineanu a subliniat în Cuvântul său de învățătură semnificațiile din această frumoasă zi în care i-am sărbătorit și toți cei care poartă numele Sfinților Arhangheli. Redăm în rândurile de mai jos Cuvântul său:

„*«Crede numai, și se va tămădui fiica ta»*”
 Evanghelia de astăzi, care relatează despre cele două vindecări, ne pune în față și două împrejurări atipice în care Mântuitorul săvârșește minunea. Pe de o parte, săvârșește o minune la care ai spune ca nu a participat El însuși: femeia aceea bolnavă venise la El cu greu prin mulțimea care îl împresura și s-a atins de El, punându-și în gând ca „Dacă aș reuși să mă ating de El, mă voi vindeca”. Puternică credința acestei femei! Pentru că de 12 ani, spune Evanghelia, umblase pe la multe porți ale vindecătorilor și tămăduitorilor și pe ea nu au putut-o vindeca. A cheltuit mult din cele ce avea pentru a se izbăvi de aceasta hemoragie pe care o avea, și totuși nu i-a fost de niciun folos. Dar asta nu a determinat-o să își piardă speranța. Nu a determinat-o să își piardă credința. Nu a căzut în deznădejde. Ci iată că auzind de Mântuitorul Iisus Hristos, de puterea lui dumnezeiască, vine și ea prin mulțime și încearcă să

își dobândească vindecarea, dar pe ascuns. Era convinsă că dacă se va atinge, se va izbăvi de boala ei. Și așa a și fost. Doar ca Mântuitorul o vedește, o dă pe față: „*Cine s-a atins de Mine? Am simțit că a ieșit din Mine o putere*”. Femeia văzând ca nu poate să rămână ascunsă, s-a apropiat tremurând, înfricoșată ca va fi muștrată pentru gestul ei, și a mărturisit ca ea este cea care s-a atins și că datorită atingerii a simțit cum s-a vindecat. „*Îndrăznește!*” îi spune Mântuitorul Iisus Hristos, „*Credința ta te-a izbăvit*”. Arătând în chip pedagogic tuturor celor care îl împresurau, care erau în preajma Lui, care se înghesuiau să se atingă de El, că poți să te atingi de lucrurile sfinte, dar dacă nu ai și credință, nu îți este de nici un folos. Este un mesaj tainic pe care îl trimite Mântuitorul Iisus Hristos peste veacuri tuturor credincioșilor care se ascund în spatele formalismului religios. Este nevoie de credință în tot ceea ce facem. Aș îndrăzni să spun că mai degrabă viața noastră este o reflexie a credinței. Cum îți este credința, așa îți este și sufletul, așa îți este și viața. Iată însă că nici nu terminase de discutat cu femeia și a venit vestea, tulburătoare pentru omul acela, Iair, mai marele sinagogii, a cărui fiica era bolnavă și care murise. Nu mai osteni pe Învățător – fiica ta s-a săvârșit din viață. Omul a dat să se întoarcă, dar Mântuitorul l-a oprit și i-a spus: „*Crede numai, și fiica ta va fi izbăvită*”. Au ajuns acasă la Iair și din mulțimea mare de oameni, Mântuitorul Iisus Hristos, intrând în casă, a chemat cu sine pe părinții fetei și pe trei dintre ucenicii săi: Petru, Iacob și Ioan. „*Nu plângeți, căci nu a murit, ci doarme*”. Se aflau în preajma patului pe care se afla copila moartă mulți dintre cei care, apropiați ai familiei, veniseră să jelească pe cea răposată. „*Nu plângeți, căci nu a murit, ci doarme*”. Stranie poruncă dată de Mântuitorul Iisus Hristos. Poți să nu plângi în preajma unui om răposat? „*Nu plângeți, căci nu a murit, ci doarme*”. Chemarea Mântuitorului de fapt ne mărturisește un mare adevăr: pentru cel care crede, moartea este adormire. O adormire din care te vei trezi. E adevărat – în cerul cel nou și în pământul cel nou. Noi, de obicei, când gândim la împărăția cerurilor, ne gândim mai degrabă ca la un loc care este un rod al imaginației creștinilor. De multe ori aceasta idee se inoculează. Poate că pentru asta și suntem de multe ori învinovați pe nedrept că suntem turma incapabilă să distingă între realitate și ficțiune. Și totuși fraților, ce este real din ceea ce trăim? Auzi cum spune una dintre cântările de la înmormântare: „Cu adevărat deșertăciune sunt toate, și viața aceasta este umbră și vis”.

Unde este visul? Unde este imaginația? În ceea ce aspirăm, sau în ceea ce trăim? Rugăciunea a inversat rolurile: ficțiunea pare a fi aici. Și într-adevăr dacă te gândești câte trăiri interioare, ce angajare a minții ascunde în sine fiecare faptă pe care o săvârșim, ne dăm seama că foarte puțin din ceea ce trăim și suntem este cu adevărat realitatea adevărată. Este mai degrabă rod al imaginației noastre. Stările noastre sufletești pot face ca lucrurile să fie frumoase sau urâte și nu știi cum este lucrul respectiv. Pentru că astăzi fiind trist, vremea frumoasă de afară o consideri tristă, neplăcută, pentru că sufletul îți este mohorât, înnegurat de necazuri, dureri, tristeți.

(continuare în pagina a doua)

Pe când, când sufletul e vesel, liniștit, în pace, starea de mulțumire sufletească se revarsă pozitiv asupra tuturor încercărilor vieții, astfel încât te bucuri la vreme de necaz că Dumnezeu nu te-a uitat și ai încredere că Dumnezeu te va izbăvi. Le cam lipsea o astfel de încredere celor care se aflau lângă patul pe care zăcea fiica lui Iair. De aceea Mântuitorul ne spune: „Nu plângeți, căci nu a murit, ci doarme”. Ii provoacă să înțeleagă lucrurile altfel decât le vedeau ei, decât le percepeau ei. Și l-au luat în răs, spune Evanghelia, știind bine că în față au un copil mort. Mântuitorul scoțându-i afară tocmai pentru acest gest al lor de a îl ironiza, strigă cu glas mare: „Copila ridică-te!” - și ea a revenit la viață, spre uimirea, spre șocul celor care erau de față. Așadar, avem doua minuni pe care le-a săvârșit Mântuitorul Iisus Hristos: una care avea la temelie multă credință, credința care, într-un fel, l-a forțat mana spre tămăduire; cealaltă în care era multă necredință, și totuși, împotriva necredinței lor, Mântuitorul dăruiește vindecare, prin izbăvirea de moarte a acelei copile. Despre condiția morală a femeii care avea curgeri de sânge nu știm prea multe, dar este foarte posibil ca în spatele unei suferințe mari să se ascundă și păcate mari, așa cum, de mai multe ori, a încredințat Mântuitorul pe cei care îl însoțeau.

Dar suferința ei, lungă și grea, i-a făurit în suflet o credință frumoasă, solidă, care iată, a avut capacitatea sa forțe minunea. De cealaltă parte, era puținătatea credinței lui Iair. Și totuși Mântuitorul săvârșește minunea. Oare de ce? Iair era mai marele sinagogii din Capernaum. Iair era un om al datoriei, care și-a împlinit toată viața îndatoririle sale morale; e adevărat poate uneori formal, dar le-a împlinit. Acest

simț al datoriei, chiar dacă nu clădise în el o credință atât de solidă ca a femeii, dar faptul că, cu punctualitate s-a ocupat și de sine, căci nu oricine era ales să fie mai marele sinagogii, trebuia o condiție morală deosebită, o religiozitate puternică, trăită și asumată. Tocmai această datorie împlinită a lui și în raport cu sine și în raport cu comunitatea pe care o servea, în calitatea de mai mare al sinagogii, l-au făcut demn de a primi minunea, de a fi înviată fiica lui. „Cred Doamne” zicea tatăl care își adusese fiul să fie vindecat de Mântuitorul „Cred Doamne, ajută necredinței mele!” Nu reușim să avem credința atât de puternică pentru că ne lipsește exercițiul constant. Noi, când este vorba de credință, lucrăm în salturi. Atunci când avem nevoie, nu știm cum să apelăm la Dumnezeu, când toate merg bine, uităm de Dumnezeu. Este o credință oarecum incoerentă, dar statornicia în împlinirea rânduielilor poate fi compensatoare pentru puținătatea credinței. Pentru că prin credință, spune Sfântul Apostol Pavel, primim în suflute dovada celor nevăzute.

Astăzi cinștim pe Sfinții Arhangheli Mihail și Gavril, cei doi exponenți ai lumii nevăzute, despre care spune Cartea Facerii că a fost făcută înainte de lumea văzută: „La început a făcut Dumnezeu cerul și pământul”, adică lumea spirituelor și lumea materială. Intre spirit și materie oscilează conștiința noastră. Cei doi arhangheli au avut și au un rol important în opera de mântuire a omului. De aceea sunt pomeniți de biserică, și pentru intervențiile lor în lucrarea de mântuire a omului amintite în scripturi, dar și pentru faptul că și nouă, celor de astăzi, ne pot oferi ocazia unor experiențe duhovnicești deosebite. Sfinții Arhangheli Mihail și Gavril sunt pomeniți astăzi ca începători ai cetelor cerești. Și știm că orice rugăciune îndreptată către ei este întotdeauna parcă însoțită de mai multă speranță pentru că ei sunt în preajma tronului dumnezeirii. Îngerii, deși ființe spirituale, sunt foarte angajați în lucrarea de mântuire a lumii materiale. Fiecare dintre noi avem și un înger păzitor. Suntem chemați să ne rugăm îngerului păzitor. Am să vă spun un lucru: îngerii nu au nevoie de rugăciunile noastre. Ceea ce rostim însă în adresarea către ei ne întărește nouă credința și convingerea că nu suntem singuri în lupta aceasta a vieții, care de multe ori ne apasă și ne tulbură. Cinștind astăzi pe Sfinții Îngeri să ne punem serioase întrebări asupra vieții noastre spirituale, sau mai bine zis asupra laturii spirituale a vieții noastre pamântești. Pentru că prin îngeri ni se arată și modalitățile de cultivare a laturii spirituale din noi. Cinștim pe Sfinții Îngeri, ne inspirăm pentru viața noastră spirituală. Cinștindu-i pe ei și înțelegând importanța credinței, care ne poate înfățișa deopotrivă bucuria comuniunii cu nevăzutele cerești netrupești puteri care sunt îngerii, dar și o mai bună înțelegere a propriei noastre vieți, să rugăm pe bunul Dumnezeu să ne întărească credința, să ne ajute ca din împrejurările vieții noastre să extragem înțelesuri ziditoare pentru suflet și pentru credință “

*A consemnat Viorel Bildaru
Foto: Ioan Septimiu Dorobanțu*

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844 (Coordonator principal)

Voluntari:

*Secretar redacție/Relații Publice: tel. 0741 706 602, Vasilica Onofrei

*Foto: Valentin Burlacu, Alexandru Losonczy, Ionuț Andrei Bodai, Ioan Septimiu Dorobanțu, Mihail Bogdan Trandafirescu etc.

*Grafică: Elena Gheorghită, Cristian Ștefan, Miruna Ștefan, Parascheva Matciac, Maria Morțeci etc.

*Alte activități: Bogdan Andrei Finaru, Claudiu Șutu, Iustinian Maradin, Maria Sobăru, Daniel Șutu, Viorel Blidaru, Iulian Boghean etc.

*Administratori site parohie/pagină facebook:

Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei
www.parohiatomacozma.ro, parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Vă rugăm să vă abonați gratuit la YouTube:

YouTube

Vizitați-ne pe

facebook

Biserica Toma Cozma

PROGRAM LITURGIC ȘI DUHOVNICESC

Program de spovedit după fiecare slujbă de seară.

*Duminică, 15 noiembrie 2020

08:00 Utrenia și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur

Duminica a XXV-a după Rusalii (Pilda samarineanului milostiv)

17:00 Paraclisul Maicii Domnului

*Vineri, 20 noiembrie 2020

17:00 Slujba Vecerniei pentru (†) Intrarea în Biserică a M. D.

* Taina Sfintei Spovedanii, pentru cei care doresc

*Sâmbătă, 21 noiembrie 2020

08:00 Utrenia și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur

(†) Intrarea în Biserică a M. D. (Vovidenia)

17:00 Slujba Vecerniei pentru Duminica a XXVI-a după Rusalii

* Taina Sfintei Spovedanii, pentru cei care doresc

SFÂNTUL PAISIE DE LA NEAMT (15 noiembrie) ȘI ÎNCEPUTUL POSTULUI NAȘTERII DOMNULUI: “Postul moderat și cumpătat este baza și capul tuturor virtuților”

Sculându-te de la masă, trebuie să fii puțin flămând, ca trupul să fie supus sufletului, să fie capabil de muncă și să fie simțitor la activități înțelepte și atunci patimile truștești vor fi biruite. Postul nu poate nimici patimile truștești în așa măsură cum le nimicește hrana să-racă. Unii postesc un timp anumit, iar apoi se dedau la mâncăruri plăcute, căci mulți încep postul și alte nevoințe grele peste puteri-le lor, iar apoi slăbesc din cauza necumpătării și încep să caute mâncăruri gustoase și odihnă pentru întărirea trupului. A proce-da astfel înseamnă să crezi ceva, iar apoi să distrugi, întrucât trupul din cauza lipsurilor din vremea postului este împins către plăceri și mângâieri, iar plăcerile stârnesc patimi. Iar dacă cineva consumă pu-țină hrană în fiecare zi, atunci el capătă un mare folos.

Însă cantita-tea hranei trebuie să fie numai în măsura cât să-ți întărești puterile. Un asemenea om poate săvârși orice lucru duhovnicesc. **Nevoința cumpătată nu are preț.** Căci unii dintre nevoitori întrebuințau hrana cu măsură și aveau măsură în toate – în nevoințe, în necesitățile truștești, în obiectele de cult și orice lucru îl foloseau la timpul său și după un anumit statut cumpătat. De aceea **Sfinții Părinți nu recoman-dă să începi un post peste puteri, ca să nu ajungi la slăbiciune.** Ia-ți drept regulă să mănânci în fiecare zi, astfel te poți mai lesne abține; iar dacă cineva postește mai mult, atunci cum te poți abține de la ghiftuire și îmbuibare? Nicicum. **Un astfel de început necumpătat are loc ori din cauza trufiei, ori din cauza nehibzuinței;** iar abținerea este una din virtuți care contribuie la înfrânarea trupului.

Foamea și setea sunt date omului pentru curățirea trupului, apărarea lui de la gândurile rele și patimile de curvie; iar mâncând puțin în fiecare zi este o cale spre desăvârșire, după cum spun unii. Nicidecum nu se va înjosi moralicește și nu-și va dauna sufletului acela care mănâncă zilnic la o oră anumită, pe aceștia îi laudă Sfântul Teodor Studitul în învățătura la cinci zile din prima săptămână a Postului Mare, aducând drept con-firmare cuvintele Sfinților Părinți purtători de Dumnezeu și ale Domnului Însuși. Așa trebuie să procedăm și noi. **Domnul a îndurat post îndelungat, de asemenea Moise și Ilie, dar o singură dată. Și alții câteodată, cerând câte ceva de la Creator, posteau un anumit timp, dar în conformitate cu legile naturii și cu învățătura Sfintei Scripturi.** Din faptele sfinților, din viața Mântuitorului nostru și din pravilele vieților celor care au trăit cuvios se vede cât de frumos și de folos este să fii pregătit și să te afli în nevoință, muncă și răbdare; însă **nu trebuie să te istovești peste măsură cu un post necumpătat și să faci trupul neputincios.** Dacă trupul se înfierbântă în timpul tinereții, atunci trebuie să te abții de la multe; dar dacă trupul este neputincios, trebuie să primești hrană îndeajuns fără a te uita la alți asceți. **Uită-te și chibzuiește după puterile tale, cât poți duce; propria conști-ință este măsura și învățătorul intern pentru fiecare.** Este cu neputin-ță ca toți să aibă aceeași nevoință; fiindcă unii sunt puternici, iar alții neputincioși; unii sunt ca fierul, alții ca arama, iar alții ca ceara. (...)

Postul moderat și cumpătat este baza și capul tuturor virtuților. Cum lupti cu leul și cu groaznicul șarpe, așa trebuie să lupti cu duș-manul în neputința truștească și sărăcia sufletească. Dacă cineva vrea să aibă mintea trează de la gânduri murdare, trebuie să-și cure-țe trupul prin post. Este cu neputință să fii preot fără a ține post. Postul este necesar ca și aerul. Postul, pătrunzând în suflet, omoară păcatul din adâncul lui”.

(din: Sfântul Paisie Velicikovski – “Crinii țarinei sau flori preafrumoase”)